

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum peccator administrans Sacramentum in extremâ
necessitate peccet mortaliter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ministrantem dicunt peccare mortiferè, si sit in statu peccati mortalis.

Nec Con-
cionator.

Simili ratione, non est peccatum mortiferum, si concionator in peccato mortali concionetur, modò absit scandalum; quidquid dicat hic Caietanus, quem sequitur Nauarrus in Enchiridio. Ratio est; Quia concionari non est per se actus Ordinis; nec constat aliqua consecratione: vnde etiam Laicis aliquando concessum. Patet ex Concilio Carthaginensi 4. cap. 98. quare Caietanus in Summa sententiam mutauit verbo *Predicator*.

Quomodo
tamen su-
pradi-
peccat
mortaliter

Aduerte tamen; Si Episcopus, Diaconus, vel Subdiaconus statuatur expressè, vel interpretatiuè, frequenter aut longo tempore has functiones in peccato obire, omnino videri peccare mortiferè: quia hoc obiectum ita sumptum, est res grauis; & tale propositum videtur aliquem contemptum ipsius sacri muneris continere. Ita Suarez. Capitulum tamen quod citat, non vrget.

10
Sacerdotes
veteris Te-
stamenti
sacrificando
in mortali,
non pecca-
bant mor-
taliter.

Vtrum autem Sacerdotes Veteris legis peccauerint mortaliter, sacrificando in peccato mortali, non est ita certum. Quòd peccauerint mortaliter, videtur indicare D. Augustinus l. 2. contra Epistolam Parmeniani c. 5. ex testimonio Iſaiæ 66. Alij tamen putant non peccasse, & alium esse sensum illius capitis. Primò, Quia potissimum exigebatur mundities corporalis ab illis; vt patet Leuit. 19. & 21: ergo quando hanc præstabant, videntur satisfecisse. Secundò, Quia sacrificare est opus bonum, sicut alia bona opera externa; vnde nisi aliunde habeat quandam eximiam consecratione, sicut nostra sacrificia, non videtur esse mortalis irreuerentia. Tertiò, Quia orare, psallere Deo in peccato mortali, non est mortiferum: ergo neque sacrificare &c.

D V B I V M I.

Vtrum peccator ministrans Sacramentum in extrema necessitate peccet Mortaliter?

11
Responso
est negans
de baptiza-
te non so-
lerantur.

Respondeo, & Dico Primò, Peccator, ministrans Baptismum in extrema necessitate sine solemnitate, non peccat mortiferè, etiam si sit in statu peccati mortalis. Ita D. Thomas hic ad 3. Caietanus, & Sotus in hunc artic. Nauarrus cap. 25. num. 72. & plerique recentiores testis Durandus dist. 5. cum Paludano & Capreolo contrarium sentiant. Ratio est; Quia non gerit se tanquam ministrum Ecclesie in illo actu; ille enim actus Baptizandi, non est actus Ordinis, aut specialis potestatis; sed est communis omnibus hominibus in proximi necessitate, diuina dispensatione ob necessitatem proximi, concessus. Vnde non est credibile hominem sub tam graui obligatione teneri esse in statu gratiæ, dum id officij proximo præstat, cum nullam consecrationem aut gratiam ad illud accepit. Dices; Censetur poluere ipsum Sacramentum, quod in se eximiam sanctitatem habet. Respondeo; Non censetur: quia ad hoc ministerium non est institutus, nec gratiam ad hoc accepit, nec voluntariè illud capessit, sed solùm quasi compulsus necessitate proximi. Vnde, cum contritio illa subita sit valde difficilis, non censetur grauem irreuerentiam committere, aut sanctitatem Sacramenti contemnere, si eam non concipiat. Et hæc vera sunt, siue Minister ille sit laicus, siue sacerdos; quia sacerdos

sine solemnitate Baptizans, non vitur potestate peculiari sui ministerij, quam accepit in ordinatione: quamuis sacerdos ob decentiam in casu necessitatis sit laico præferendus, sicut & vir mulieri.

Petes; An saltem venialiter peccet talis Minister? Respondet Franciscus Victoria qu. 29. de peccat. venialiter sic baptizans, præsertim si ei sit facile contritionem concipere. Alij tamen absolute sentiunt, non peccare; quod etiam est probabile; quia ordinariè contritio est difficilis. Facile tamen committitur veniale ex defectu reuerentiæ: vnde saltem deberet dolere de sua indignitate.

Ex his etiam patet; Parù esse probabilem sententiam Adriani, dum ait esse peccatum mortiferum, si peccator hostiam consecratam è terra leuet. Non enim ad hoc datur vlla consecratio, nec est Sacramenti administratio, nec confessio. Vnde omnes hoc tenentur facere, quando non est alius, qui dignus id præstet. Imò si cum reuerentia fiat, videtur esse actus Religionis potius quam irreligiositatis: sicuti si peccator cum reuerentia Christum dominum adhuc viventem tetigisset honoris causa, certè laudabiliter fecisset. Nec contra facit exemplum Ozæ; quia ille ob aliam causam percussus est. 2. Regum. 6.

Dico Secundò, In Baptismo solemniter, & in ceteris Sacramentis, si ministrantur in statu peccati mortalis, etià in extrema necessitate, est peccatum mortale. Nisi fortè in quibusdam perturbatione aut inconsideratione sui status excuset. Est communis Doctorum. Ratio est, Quia ad hæc primariò collata est singularis quædam & sacratissima potestas, quæ est participatio sacerdotij Christi, & gratia sanctificans, vt supra dictum: sunt enim primariè functiones sacerdotij Christi: ergo ex dignitate talis muneris tenentur ministri in statu gratiæ ea administrare. Neque articulus necessitatis excusat, modò non impediatur perturbatione aut temporis angustia. Hoc ipso enim quo quis ministerium istud sponte suscipit, suscipit etiam obligationem cum debita sanctitate, quantum in se est, illud obeundi, siue in casu necessitatis proximi Sacramenta administret, siue extra.

Dices, Ad Sacramentum Matrimonij minister non accepit aliquam consecrationem: ergo huius administratio non erit peccatum mortale, si fiat in statu peccati mortalis.

Respondeo, Huius Sacramenti ministri sunt contrahentes, qui etsi non peccent mortiferè vt Ministri; tamen peccant vt sunt suscipientes, si in statu peccati mortalis contrahant: nam saltem ratione susceptionis requiritur in ipsis sanctitas.

D V B I V M II.

An liceat interdum à Ministris peccatoribus Sacramentum suscipere, si noueris statum illorum?

Respondeo & Dico Primò, Si alterius ministri non sit copia, in multis casibus licet à peccatore Ministro Sacramenta suscipere; & etiam petere, inducendo non paratum. Primò, In extrema vel graui necessitate Baptismi, Eucharistiæ, Penitentia, extreme Vnctionis, Secundò, Quando vrget